

[Vanggaard.]
gjort Ret i at forelægge sit Forslag ufor-
andret.

Saa har en Taler — jeg tror, det var det ærede Medlem Hr. J. Oskar Andersen — bemærket, at vi har ikke kunnet faa Svar paa vore Spørgsmaal i Udvalget. Det vil jeg tilbagevise. Vi har spurgt om meget, og vi har faaet Svar paa det meste, men det er rigtigt nok, at der paa nogle af de senere Spørgsmaal, som vi afsendte, ikke indløb Svar, inden Samlingen sluttede. Det kan imidlertid sikkert naas i den nærmeste Fremtid, og jeg kan ikke se, at der deri skulde ligge noget som helst Tegn paa, at Ministeren ikke omfatter denne Sag med Interesse. Enkelte af de Spørgsmaal, vi har stillet, deriblandt ogsaa dem, vi mangler Svar paa, kræver i Virkeligheden en omfattende Overvejelse og Undersøgelse, inden et Svar kan afgives.

Baade det ærede Medlem Hr. Zahle og det ærede Medlem Hr. Wiinblad har jo bragt Oplysninger fra den Detektiv-Ekspedition, de har udført i Stormgade, hvor de har fundet al denne Brandfare i Forbindelse med Tandlægeskolen. Jeg kan ikke afgøre, om Fremstillingen maaske er lidt stærkt farvet, men utvivlsomt mener jeg, at der ligger meget til Grund for, at der er Brandfare i Forbindelse med Tandlægeskolen. Men det kan jo aldeles ikke bruges som Motivering for den Paastand, at Ministerens Plan ikke duer, lige saa lidt som den Ophobning af Genstande, som man taler om. For hvis Ministerens Forslag vedtages og disse Bygninger opføres, vil denne Brandfare være forbi, der vil være opført en høj og stærk Brandgavl mod Bygningerne i Stormgade.

Det ærede Medlem Hr. J. Oskar Andersen talte om, at fuldkomment kunde det ikke blive, hvad der bl. a. viste sig ved, at man mente, at man maatte gaa til at sikre Vinduerne mod Ny Vestergade med Jernskodder. Jeg vil erindre om en Udtalelse, jeg fremkom med under første Behandling af Sagen i Fjor: at efter Oplysning af Brandchefen var Ild ikke sprunget over en Gade, i alt Fald saa vidt han vidste, siden 1884, og han troede overhovedet ikke, det havde fundet Sted siden Bombardementet i 1807, og man kan ganske roligt gaa ud fra, at med den Udvikling, Brandvæsenet har nu — og det nuværende Nationalmuseum ligger jo da lige i Nærheden af Brandstationen — vil dette, at en Ildebrand skulde springe over Gaden, være praktisk talt umuligt; naar oven i Købet Vinduerne sikres med Jernskodder, maa det kunne

siges, at denne Fare absolut ikke er til Stede.

Man lader, som om den af Ministeren fremsatte Plan er ganske umulig. Den har dog Museumsfolkenes Autoritet bag sig, de har sagt god for den, selv om de kunde ønske en anden Plan. (Zahle: Nej!). Jo, det har de, og jeg vil gøre opmærksom paa, at den tidligere Direktør for Museet, Sophus Müller, offentligt har udtalt, at han langt foretrak Museet paa dets nuværende Plads med Nybygning omkring Museumshaven for Kastelsplanen, da der kunde blive mindst lige saa gode Forhold paa den nuværende Plads. Worsaae ønskede jo i sin Tid ogsaa vort Museum udvidet paa den nuværende Plads.

Vedtages Ministerens Plan, kan der efter min Anskuelse skaffes lige saa gode Forhold som ved at lægge Museet ud i Kastellet, lige saa god Brandsikring og fuldt saa god Sikring mod Tyveri. Der har nemlig ogsaa været Tale om, at det er vanskeligere ude i Kastellet at sikre mod Tyveri, end det er paa den nuværende Plads. Jeg tænker i denne Forbindelse ikke saa meget paa hjemlige Tyve; det vil snarere være internationale Tyvebander, der vil tage de Værdisager af ædelt Metal, som findes paa Museet — noget saadant kan jo finde Sted, det har vi set for Aar tilbage i Roskilde Domkirke. Tyverifaren bør man altsaa heller ikke se bort fra, selv om den maaske ikke rangerer saa højt som Brandfaren.

Man vil, som sagt, kunne undgaa Brandfare ved at tage Ministerens Plan, Brandchefen har sagt god for den i brandteknisk Henseende. Jeg kan derfor ikke se andet end, at vi kan og bør blive ved Museet paa dets nuværende Plads, som adskillige interesserede Folk ogsaa har kastet sig ud for i Pressen, maaske mindre nu, for det er jo saadan, at naar den Løsning forelægges, som man ønsker, mener man, at saa kan man foreløbig holde sig tilbage, indtil man ser, den er i Fare. Nu var der maaske Anledning til at rykke frem igen.

Der tales om Kastellet som noget saa ideelt, og vi fik den Oplysning — den fremkom for Resten først i det allersidste Udvalgsmøde —, at man samlede sig om Kastellet. Det ærede Medlem Hr. Wiinblad oplyste nu, at 74 Medlemmer af dette høje Ting stod parat til at marchere med Takt og Fodslag ind i Kastellet. Det er en Oplysning, som maa give os, der ikke er Tilhængere af denne Plan, noget at tænke paa. Jeg ved ikke, om man har taget disse 74 Medlemmer i Ed, men man mener altsaa at have dem parat.